

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.539 van 6 december 2001
in de zaak A. 86.112/VII-19.093.**

In zake : 1. Dirk ROOBROECK,
 2. Colette MERCHIEERS,
 3. Eric VAN STEENBRUGGE,
 4. Maria VAN LIERDE,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat Gw. VERMEIRE,
 kantoor houdende te GENT,
 Voskenslaan 301

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20,
2. de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

tussenkommende partij :

de n.v. WILLEQUET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te HASSELT,
Diestersteenweg 198-200.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk ROOBROECK, Colette MERCHIEERS, Eric VAN STEENBRUGGE en Maria VAN LIERDE op 16 augustus 1999 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 4 juni 1999 en van het

bevestigde besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 november 1998, waarbij telkens de milieuvergunning werd toegekend aan de n.v. WILLEQUET, voor de uitbreiding van een bestaand aardappelverwerkend bedrijf gelegen aan de Ronde van Vlaanderenstraat 12 te 9690 Kluisbergen, percelen 244/C/2 en 244/H/2;

Gelet op het arrest nr. 86.381 van 29 maart 2000 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de procedure van de eerste verwerende partij van 26 april 2000;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de procedure van de belanghebbende partij van 3 mei 2000;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 5 mei 2000;

Gelet op de beschikking van 11 juli 2000 die de tussenkomst van de n.v. WILLEQUET toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 10 april 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Bestuurssecretaris C. HUYSENTRUYT, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De tussenkomende partij baat een aardappelverwerkend bedrijf uit in Kluisbergen.

Uit een onderzoek van het administratief dossier blijkt dat het bedrijf is gelegen in agrarisch gebied.

In een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen bevinden er zich een tiental woningen, waaronder die van eerste verzoeker, op 50 meter.

Er ligt bosgebied op 25 meter. Het gaat om een deel van een bos dat eigendom is van tweede verzoekster. Zijzelf woont op 450 meter, met bos er tussenin.

Op 18 maart 1988 wordt een bouwvergunning verleend voor de bedrijfsgebouwen; in de loop van datzelfde jaar wordt de exploitatie aangevangen.

Op 25 april 1991 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een exploitatievergunning voor een termijn van twintig jaar, voor :

- een productielijn voor het schillen en koken van aardappelen en het maken van puree;
- een productielijn voor het vormen van de pureeproducten;
- 2 koelcompressoren, 1 transformator, 1 bovengrondse mazouttank;
- de opslag van 100 ton aardappelen en 400 ton aardappelpureeproducten;
- een biologische waterzuivering.

Er geldt een op 13 februari 1990 verleende lozingsvergunning voor bedrijfsafvalwater.

1.2. Op 8 juli 1998 vraagt de exploitant een milieuvergunning ter regularisatie van een uitbreiding die werd gerealiseerd binnen de bestaande gebouwen.

Het gaat om :

- een transformator van 1.250 kVA;
- batterijladers met een totaal vermogen van 8,064 kW;
- een koelcompressor van 315 kW voor het diepvriezen (totaal komt op 750 kW);
- een luchtcompressor van 18 kW (totaal wordt 29 kW);
- opslag van 1.000 liter diesel;
- opslag van 70.000 liter zonnebloemolie;
- twee inpakmachines (2 x 2,7 kW) en één foliewikkelaar;
- twee thermische oliebranders (2 x 814 kW), wat het totale thermische vermogen op 3.511 kW brengt;
- twee voorbaklijnen (2 x 34 kW) en 2 spiraalvriezers (samen 92 kW), totaal geïnstalleerd vermogen wordt 301 kW.

Tijdens het openbaar onderzoek worden drie bezwaarschriften ingediend, waaronder één collectief met twintig handtekeningen.

Op 26 november 1998 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning. Dit is het tweede bestreden besluit.

Er worden bijzondere voorwaarden opgelegd, onder meer :

- moeten binnen drie maanden een akoestisch onderzoek en eventuele saneringsmaatregelen worden voorgelegd;
- moeten alle poorten en deuren gesloten blijven, behalve bij lossen en laden;
- moeten de containers met productieafval en slib van de waterzuivering worden afgedekt;
- moet binnen drie maanden een saneringsvoorstel worden voorgelegd betreffende de geurhinder afkomstig van de voorbaklijnen;
- moeten binnen drie maanden de emissiegegevens van de stookinstallatie van de stoomketel worden voorgelegd.

1.3. Er wordt beroep aangetekend door eerste verzoeker namens het Buurtcomité EISDAELE en door de stichting OMER WATTEZ.

Er worden gunstige adviezen verleend door de Vlaamse Milieumaatschappij, de afdeling stedenbouwkundige vergunningen, de afdeling milieuvergunningen en de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

1.4. Op 4 juni 1999 wordt het eerste bestreden besluit genomen : de beroepen worden verworpen en het besluit van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

2. De ontvankelijkheid van de vordering gericht tegen het tweede bestreden besluit van de bestendige deputatie van 26 november 1998

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij volgende exceptie opwerpt :

“Huidige vordering wordt ingesteld tegen het Ministerieel besluit dat uitspraak doet in beroep tegen een besluit van de Bestendige Deputatie. De Bestendige Deputatie kan in huidige vordering niet gevat worden daar de Raad van State in administratieve procedures enkel kan gevat worden (inzake beslissingen) die in laatste aanleg beslecht werden”;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord volgende repliek geven :

“- enerzijds zouden verzoekers de beslissing in eerste aanleg van de bestendige deputatie niet kunnen aanvechten;

(...)

- maar anderzijds zou deze beslissing in eerste aanleg, wel weer opdagen na de schorsing of de vernietiging van de beslissing van de minister ...

Hoe moeten verzoekers hier nog uit wijs geraken ?

Er is zeker iets dat wringt, zeker als de beslissing van de minister inhoudelijk tot hetzelfde besluit komt als de Bestendige Deputatie. Wat niet zou kunnen op basis van de beslissing in beroep, zou dan wel kunnen op basis van de (bevestigde) beslissing in eerste aanleg. Begrijp wie kan.

Temeer als het zoals reeds gesteld is in het schorsingsarrest blz. 5 dat de ‘eveneens bestreden beslissing genomen in laatste aanleg in de plaats is gekomen van eerstgenoemde beslissing’.

Hoe kan dan de eerstgenoemde beslissing nog herleven en plots weer rechtsgevolgen hebben, en tegenstelbaar zijn aan derden ?

Daarom dat onderhavige vordering ook ter vrijwaring van de rechten van verzoekers, dient gericht te worden tegen de eerste beslissing”;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie stellen akkoord te gaan met het standpunt van de auditeur dat er enkel een beroep bij de Raad van State mogelijk is tegen beslissingen in laatste aanleg alsook met het standpunt dat de beslissing van de minister in de plaats is gekomen van de beslissing van de bestendige deputatie; dat zij er evenwel aan toevoegen dat zij van oordeel zijn dat indien de Raad van State het beroep tegen de in eerste aanleg genomen beslissing niet ontvankelijk zou verklaren, alsdan toch niet zou kunnen worden aangenomen dat deze beslissing in geval van vernietiging van de in laatste aanleg genomen beslissing zou herleven;

2.4. Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht opwerpt dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 november 1998, daar tegen die beslissing nog een georganiseerd administratief beroep openstond en de in laatste aanleg genomen beslissing van 4 juni 1999, die eveneens met het onderhavig beroep wordt bestreden in de plaats is gekomen van eerstgenoemde beslissing; dat de exceptie gegrond is;

3. De gegrondheid van het beroep

3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het tweede middel onder meer de schending aanvoeren van artikel 52, 3°, van Vlarem I; dat zij onder andere doen gelden dat het eerste bestreden besluit geen afdoende antwoord biedt op de bezwaren die eerste verzoeker namens het buurtcomité had aangevoerd inzake het al dan niet para-agrarisch karakter van de inrichting; dat zij stellen dat in dat beroepschrift er werd op gewezen dat volgens de ministeriële omzendbrief van 8 juli 1997, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1997, "dergelijke bedrijven als industriële bedrijven aanzien (dienen) te worden die niet in het agrarisch gebied kunnen worden toegelaten" en dat "typevoorbeelden van deze laatste soort (...) bedrijven (zijn) waar bijvoorbeeld aardappelen of andere producten worden versneden en gefrituurd en bewerkt tot gebruiksklare consumptiegoederen en daarna worden diepgevroren en waar de verwerking van landbouwproducten gebeurt op een grote schaal en los van de productie en (dat) dergelijke agro-industriële activiteiten dienen te worden verwezen naar geëigende bestemmingszone's"; dat zij er ook nog op wijzen dat in hetzelfde beroepschrift werd gesteld dat ook de voormalige minister van ruimtelijke ordening, BALDEWIJNS, in een schrijven van 12 december 1997 het zonevreemd karakter van de firma van de tussenkomende partij had bevestigd; dat zij betogen dat het bestreden besluit op die bezwaren geen afdoend antwoord biedt;

3.2. Overwegende dat de tussenkomende partij verwijst naar haar argumentatie bij het eerste middel; dat zij in dat betoog een omstandige uiteenzetting geeft waarom haar inrichting wel degelijk een para-agrarisch karakter heeft, dit als antwoord op de grief van de verzoekende partijen dat het eerste bestreden besluit een kennelijke schending inhoudt van de agrarische bestemming; dat zij daarbij ook nog doet gelden dat de omzendbrief waarnaar de verzoekende partijen verwijzen geen enkele verordenende kracht bezit;

3.3. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord geen repliek geeft inzake het aspect van de schending van de formele motiveringsplicht;

3.4.1. Overwegende dat, wat de bestaanbaarheid van de betrokken inrichting met de gewestplanbestemming agrarisch gebied betreft, in het eerste bestreden besluit volgende overwegingen zijn terug te vinden :

"(...)

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

(...)

Overwegende dat een eerder aangevraagde uitbreiding van de inrichting bij ministerieel besluit nr. AMV/00070239/600 van 18 maart 1998 werd geweigerd op basis van het feit dat meer en meer van de oorspronkelijke verwerkingscapaciteit wordt afgeweken en het complex door de geplande uitbreiding niet meer beschouwd kan worden als para-agrarisch bedrijf; dat voornoemd ministerieel besluit verder stelt dat het bedrijf door de gevraagde uitbreiding als industriële vestiging zonevreemd wordt en er bijgevolg strijdigheid bestaat met de agrarische bestemming volgens het gewestplan;

(...)

Overwegende dat de huidige uitbreiding in tegenstelling met de vorige aangevraagde uitbreiding volledig binnen de bestaande en vergunde gebouwen gebeurt; dat uit het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen blijkt dat voor het exploiteren in bestaande en vergunde gebouwen op stedenbouwkundig vlak een gunstig advies kan worden verleend";

3.4.2. Overwegende dat de tussenkomende partij terecht aanvoert dat een interpretatieve omzendbrief, waartoe de omzendbrief van 8 juli 1997 kan worden gerekend, geen verordenend karakter heeft; dat dit evenwel niet wegneemt dat, wanneer in een beroepschrift de verzoekende partijen een passage uit die omzendbrief citeren als onderbouwing van hun argumentatie dat het bedrijf van de tussenkomende partij geen para-agrarisch karakter heeft, de overheid die uitspraak doet over het beroep krachtens artikel 52, 3°, van Vlarem I, naar luid waarvan de uitspraak in beroep een gemotiveerde beslissing over de aanspraken of bezwaren die door de indiener(s) van het beroep werd(en) gesteld, gehouden is op die argumentatie een afdoend antwoord te bieden; dat dus uit het eerste bestreden besluit moet blijken waarom de betrokken inrichting, in tegenstelling tot wat in het beroepschrift werd aangevoerd, wel degelijk een para-agrarisch karakter heeft; dat in het bestreden besluit de verwerende partij als motivering van haar beoordeling inzake de verenigbaarheid van de inrichting met de gewestplanbestemming zich ertoe beperkt te stellen dat de gevraagde exploitatie plaatsgrijpt binnen bestaande en vergunde gebouwen; dat evenwel het gegeven dat de exploitatie van een gevraagde milieuvergunning plaatsgrijpt in een bestaand en vergund gebouw niet automatisch inhoudt dat hetgeen aldaar wordt vergund verenigbaar is met de bestemming van het betrokken gebied; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 4 juni 1999 waarbij de milieuvergunning wordt toegekend aan de n.v. WILLEQUET voor de uitbreiding van een bestaand aardappelverwerkend bedrijf aan de Ronde van Vlaanderenstraat 12 te Kluisbergen.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op achtentwintigduizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.